

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם (כ"ו, ג'). ולכאורה נראה בכאן יתור לשון, ומהראוי היה לכתוב אם תשמרו את מצותי ונתתי כו'. אבל הנראה בזה, דאיתא בגמרא (קידושין מ', א') 'מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה', דהיינו במה שהאדם חושב ומקבל עליו במחשבה לעשות איזה מצוה אזי הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, דהיינו כאילו עשאה מיד. וכל שכן כשאדם עושה איזה מצוה באמת בלי שום פניה, אזי יכול להיות שיבוא אל מדריגה הגדולה לעשות עוד מצוה, ואם עשה עוד מצוה אחת אזי יבוא למדריגה יותר גדולה, ולפי זה נקרא הצדיק בבחינת 'מהלך' לפי שהולך ממדריגה למדריגה, וזהו 'מצוה גוררת מצוה' (אבות פ"ד משנה ב'). ועל פי זה נוכל לבאר מאמר חכמינו ז"ל (נדה ע"ג, א') תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח וכו'. פירוש, זה קאי על הצדיק, ועל זה אמר 'כל השונה הלכות', דהיינו שְׁשִׁנָּה 'בכל יום' הליכותיו, שהולך בכל יום ויום למדריגה יותר גדולה, אז 'מובטח לו שהוא בן עולם הבא'.

וזהו 'אם בחקותי תלכו', דהיינו אם תדבקו בחקותי, אזי תהיו בבחינת מהלך. 'ואת מצותי תשמרו', לשון 'שמר את הדבר' (בראשית ל"ז, י"א), דהיינו עוד אני אומר, באם שתשמרו את מצותי, כלומר באם שתחשבו לעשות מצותי, אף על פי שאין אתם עושים עדיין, אזי 'ועשיתם אותם', פירוש שתחשב בעיני כאילו עשיתם אותם, לפי שמחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה. וזהו 'ועשיתם אותם': ספר קדושת לוי

פרשת במדבר - בארץ ישראל

או יאמר וידבר כו' במדבר כו' (ג', י"ד). דהנה מדרך אב לרחם על בניו אם רואה איזה כאב שיש להם אז הוא מרחם ונותן לו איזה מאכל טוב ודברים טובים שינוחו דעתם בהם* אבל הצער והכאב גופא שיש להם בלתי אפשרי לאביו ליטול מהם, והבורא ברוך הוא כשיש איזה צער לאדם והוא מתפלל אליו יתברך אז לא די שמסיר ממנו הצער אלא אף זו שנותן לו כל הטובות שפע ברכה* וזהו (שמות כ"ד, ט"ז) ויכסהו הענן להר ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי, פירוש דהר הוא רמז למדת הדין על דרך (ב"ב י' א') הר קשה כו', והיינו בששת ימי החול יש כח למדת הדין חס וחלילה לשלוט והצדיק בקדושתו הוא מכסה אותו ההר*

וזהו ויכסהו הענן (שמות כ"ד, ט"ז). רמז לקדושה ולא זו אלא ויקרא אל משה בקריאה בלשון חיבה. ביום השביעי, שזו קדושה עליונה*

וזהו עטרת שנת טובתך (תהלים ס"ה, י"ב). רצה לומר הטובה שאתה עושה עמי, דהיינו הסרת צער והכאב לא זו בלבד אלא שאתה עושה עטרה ונזר להטובה זו וכנ"ל* ומעגליך ירעפו דשן, שהתפלה פועלת אף השפעות גדולות* וזהו מעגליך, דהיינו השבילים הנפעלים על ידי התפלה* וזהו וידבר כו' במדבר סיני, רמז שהוא מקום נחשים ועקרבים והצדיק פועל על ידי דיבורו שהוא מתפלל ובמדבר הוא לשון דיבור הוא פועל באוהל, פירוש דאוהל הוא מכסה כנ"ל* מועד רמז ליום טוב, היינו השפעות וטובות גדולות הנפעלות גם כן כנ"ל*: ספר נועם אלימלך

אם בחוקותי תלכו וגו' ונתתי גשמיכם בעתם וגו'. נראה לפרש על פי פשוטו, דאיתא בגמרא (תענית כ"ד ב') רבי חנינא בן דוסא הוה אזיל באורחא, אתא מיטרא, אמר כל העולם כולו בנחת וחנינא בצער פסק מיטרא, נמצא בשביל הצדיק פסק המטר, אבל אם בחוקותי תלכו תהיו כולכם צדיקים, אז לא יועיל תפילת הצדיק היחיד נגד המרובים, ויהיה הגשם בעתו:

ושמעתי מקשים על האי לישנא, שאמר כל העולם בנחת, למה ליה למימר כל העולם בנחת, היה לו לומר בקיצור חנינא בצער, ועוד חס ושלום לומר שהיה הוא מצטער עצמו על נחת העולם:

ונראה לי על פי מה שאמרו רבותינו ז"ל (שם) בכל יום בת קול יוצאה ואמר כל העולם ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין וכו', נמצא שהיה רבי חנינא בן דוסא הצינור המשפיע שפעו לכל העולם, וזהו בשביל חנינא בני, שהוא לשון דרך ומעבר, כשביל זה שהוא מעבר לכל, כן הוא היה מעבר השפעות לעולם, ולכך אמר כל העולם בנחת, פירוש, שהנחת בא להם על ידי השפעתי ואיך יהיה ההשפעה אם אני בצער, לא יהיה נחת שלם, ואולי חס ושלום לא יהיו גשמי ברכה ונדבה מחמת צער שלי, ואף שאמרו שהיה די לו בקב חרובין, היינו שהיה מספיק עצמו במועט, כי כך מדת הצדיקים, ולא היה לו צער כלל מחמת זה, אבל כאן היה לו צער ממש, ולא היה יכול להשפיע שפע שלימה, וזה היה הצער שלו מפני השחתת העולם, וזה היה עיקר תפילתו שיפסקו הגשמים עכשיו, וכשיבוא לביתו יהיה בנחת להתפלל שירדו כמו שהיה באמת:

על התורה ועל העבודה

(ליקוטים יקרים דף ו' ע"ד, אור תורה פרשת בחוקותי) ספר בעל שם טוב עה"ת

ונתתי גשמיכם בעתם (כ"ו, ד'). מחמת שדברנו מקודם מענין שכר המצוה, כי גם בזה קשה הלא 'שכר מצוה בהאי עלמא ליכא' (קידושין ל"ט, ב'). ונראה לתרץ, מהא דאיתא בפרקי אבות (פ"ד משנה ב') 'שכר מצוה מצוה', פירוש כי שכר מצוה בהאי עלמא ליכא, אלא שכר מצוה היא שגוררת עוד מצוה אחרת. וזהו 'ונתתי גשמיכם בעתם', ומחמת הגשם תהיה ברכה בעולם, ותוכלו ליתן כל אחד צדקה, והיינו שכר מצוה מצוה, שמצוה גוררת מצוה: ספר קדושת לוי

ורדפו כו' חמשה מאה כו'. ברש"י אין דומה מרובין העושים התורה. והוא הרדיפה עצמו שהוא רדיפת האמת ללחום מלחמת ה' בעמלק. וכל המחלוקת צריך להיות לשם שמים ולהכניס עצמו בכלל ישראל וב' הדברים נסמכו במשנה כל כנסי' לש"ש ומחלוקת לש"ש כו'. כי המחלוקת צריך להיות בכח הכנסי' באהבת ישראל והקב"ה. וכ"כ ורדפו מכם חמשה כו': שפת אמת שנת תרל"ה

ורדף אותם קול עלה נדף. שמעתי מפה קדוש ישראל הצדיק המפורסם מו"ה אורי זלה"ה מסטרעליסק כמדומה שאמר בשם הבעש"ט זלה"ה שזה הפסוק קאי על העוסקין בתורה שלא לשמה, ובפרט לקנתר דנוח לו שלא נברא, וכמבואר בתוס' במסכת פסחים פרק מקום שנהגו (נ': ד"ה וכאן) עיין שם, ולאותן אנשים רודף קול עלה נדף, נדף הוא לשון דף היינו שהדף גמרא רודף אותם ועלה הוא כפשוטו: (אור צדיקים ליקוט): ספר בעל שם טוב עה"ת

וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם וגו'. מהבעל שם טוב, מפני מה אין נקרא אבות כי אם אברהם יצחק ויעקב, וגם זכות אבות לא נקרא רק מהם, ופירש, משום דבחייהם היה עבודתם ותפילתם עבור כל הדור ועד סוף כל הדורות וכו': (אור הגנוז לצדיקים פרשת תצא) ספר בעל שם טוב עה"ת

<u>שפתי צדיקים - לשון חסידים</u>

אצל הרה"ק הבית אהרן היה ה"ברוך שאמר" אורך זמן רב. פ"א נקלע אחד לתפילת שחרית של שבת אצל רבינו, ונכנס כשהתחילו ברוך שאמר, והתחיל ג"כ עמהם, כשסיים המתין על הש"ץ שיסיים ג"כ כנהוג וראה שהקהל עדיין עומד וצועק והש"ץ אינו מסיים. כה המתין איזה זמן עד שהחליט בדעתו שכנראה נהוג שהש"ץ אינו מסיים כאן בקול והמשיך בתפלתו וכן שהה כמה פעמים, עד שהחליט שמסתמא המנהג שאין הש"ץ מסיים בכל קטע עד לקדיש של ישתבח, אזי המשיך בתפלתו עד ישתבח, ואכן בהגיעו ליתשבח נשתרר שקט בביהמ"ד, וחשב בעצמו שאכן כן הוא והנה הוא שומע איך הש"ץ מסיים י-ח-י-ד ח-י ה-ע-ו-ל-מ-י-ם . . . סוף הברכה של "ברוך שאמר". כ"כ ארכה אמירת "ברוך שאמר" בצל קדשו של הרה"ק הבית אהרן זיע"א. מטה אהרן - פינסק קארלין

לערנין מוז מען. דאוונען דאף מען וכו': אור עולם, ילקוט כתבי קודש מהרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זי"ע

אם בחקתי תלכו - יכול זה קיום המצות, כשהוא אומר ואת מצותי תשמרו, הרי קיום המצות אמור, הא מה אני מקיים אם בחקתי תלכו, שתהיו עמלים בתורה: רש"י

בשם הרה"צ ר' יחזקאל לעווינשטין זצוק"ל (משגיח דישיבת מיר ופאנאוועזש) "הטייטש של שתהיו עמלים בתורה הוא, ששים דקות בשעה": שמעתי מפי נכדו שליט"א

ואת מצותי תשמרו - הוו עמלים בתורה על מנת לשמור ולקיים, כמו שנאמר (דברים ה א) ולמדתם אותם ושמרתם לעשותם: רש"י פרשת בחקותי פרק כו פסוק ג

<u>ראש חודש סיון</u>

ג) וירצה עוד, ביום הזה מתחיל שליטת מזל תאומים, על כן ביום הזה דייקא נעשו עם הקודש באחדות עם קונם כביכול כתאומים, וכן בינם לבין עצמם ויחן שם ישראל [שמות יט ב] לשון יחיד כאיש אחד חברים [מכילתא], ועפ"י האמור בזהר [ח"ב ע"ח ע"ב] תומי"ם חסר בגימ' מלכו"ת, הבן.

ד) תרגום המיוחס ליונתן, ביומא הדין, בחד לירחא [שמות יט א], הנה מי ביקש זאת מידו כיון שאינו מבואר בפסוק, נראה דבא לדייק ג"כ תיבות ביום הזה שהיה באחד לחדש, והוא ברמז עפ"י דברי הזהר [ח"ב ע"ח ע"א] דכתב בחדש השלישי דשליט ביה אוריאל, והנה באח"ד לחד"ש בגימ' זה"ו מלא"ך אוריא"ל. בני ישששכר מאמרי חודש סיון מאמר א - מהות החודש

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש, או שיעור באידיש,
וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים
- אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר
להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לע"נ זקיני מו"ר ברוך בן ר' יעקב ז"ל בארכארדט
נלב"ע ד' סיון תשס"ח - תנצב"ה

לקבל שיעור באידיש {בערך 25 מינוט},
או דברי תורה, גליון "באר היטב" בענגליש, נא להודיענו
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30 pm